

→ consens de tothom, per la qual cosa, no ha acabat de quallar. El més recent dels projectes per intentar millorar la qualitat de l'ensenyament és el Pacte Nacional per a l'Educació, presentat a la nostra comarca el passat mes de gener. La seva finalitat és establir acords en diferents àmbits, com ara la cooperació dels ajuntaments amb l'educació de la ciutadania, la interacció educativa amb les famílies, un acord amb el professorat per desenvolupar una carrera docent estimulante i la gestió dels centres de manera autònoma i eficaç, entre d'altres. A més, també es van donar a conèixer les aportacions rebudes, que reflecteixen el conjunt de necessitats, possibilitats i expectatives en relació amb el funcionament del sistema educatiu.

No obstant, quan es diu que una altra manera d'educar és possible, s'expressa una esperança positiva envers el futur de l'educació. Si a més, es fa des d'un compromís amb visió de futur, es pot parlar ja d'un salt qualitatiu. Un sistema educatiu on es respectin totes les individualitats, ideologies i religions, però sense imposicions, i on no s'hi produeixin exclusions o discriminacions de cap mena. Un espai per a créixer i aprendre en llibertat, on el foment i el reconeixement dels drets civils de totes les persones hi siguin possibles.

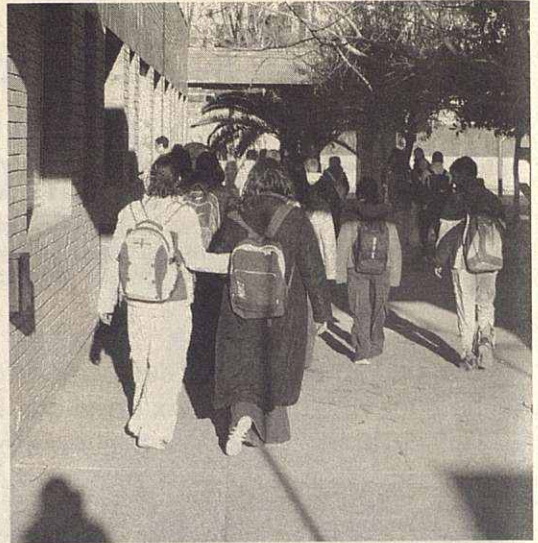
■ Opinió dels professionals

Manuel Arroyo, director i professor de l'Escola Sant Gervasi (centre concertat) mostra una visió optimista pel que fa a l'evolució del sistema

educatiu ja que ha augmentat el nombre de nens escolaritzats. Segons ell, *"hi ha coses que es podrien millorar però, al nostre país, ningú es podia haver imaginat que les coses podrien arribar a canviar tant i arribar al punt en el que ens trobem avui dia. Crec que ha merescut la pena tot els esforços que hem fet els professionals de l'educació i que si es segueix així el món serà millor"*.

En referència al tracte i relació entre alumnes i professors, Arroyo sosté que és un aspecte que a millorat molt i que el respecte mútu: *"Ara les coses es solucionen dialogant"*. I afegeix que *"de conflictes hi ha hagut sempre. A més, considero que els alumnes als que dono classe, i d'altres professors m'ho corroboren, no fan tantes gamberrades com feien els meus companys quan jo era adolescent. Així que no és cert que tot temps passat era millor"*. Jordi Janariz, director i professor de l'IES Vicens Plantada (centre públic) també en fa un balanç positiu, malgrat les queixes *"fins els 16 anys, la gran majoria de joves ja tenen una educació bàsica. El problema és que hi ha un tant per cent de nens que abans deixaven l'escola als 14 anys i ara, amb la Logse, han de continuar estudiant dos anys més. Per tant, el sector d'alumnes als que no els hi agrada estudiar és més ampli"*.

I, com a punt crític, explica que els professors de secundària han estat els que més han patit l'arribada de nous alumnes ja que no van poder rebre una preparació prèvia ni han

Actualment l'educació obligatòria arriba fins els 16 anys

comptat amb els medis adequats per atendre'ls. Com a dada exemplificativa, es va establir un màxim de 30 alumnes per classe, però a localitats com Mollet, això no s'ha pogut respectar als centres públics vigents al moment per manca d'espai. Per altra banda, Janariz qualifica d'"eloqüent" l'informe PISA a l'hora d'avaluar la qualitat de l'ensenyament: *"el nivell ha baixat perquè ara també s'escolaritzen aquells nens que abans deixaven l'escola, encara que s'han invertit molts més esforços des de l'administració i des del professorat. A classe hi ha nens amb capacitats molt diferents, aquells que no mostren interès i aquells que podrien anar més endavant però que s'ha d'avançar al nivell mig de la classe. La logse partia de plantejaments molt idealistes que, ahora de posar-los en pràctica, no han acabat de funcionar"*.

No obstant, ambdós directors creuen en la millora de la qualitat dels estudis ja que opinen que les matèries i els coneixements s'han anat evolucionant i variant segons les necessitats socials tot i que es